

ÎNCHEIERE

03 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Serviciul Vamal al Republicii Moldova,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Negru Vitalie împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova cu privire la anularea ordinului, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la serviciu, a prejudiciului moral și a cheltuielilor de asistență juridică,

împotriva deciziei din 21 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a ț ă:

La 19 mai 2017, reclamantul Negru Vitalie a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova solicitând anularea ordinului nr. 381-p din 30.03.2017, ca fiind emis cu încălcarea procedurii, restabilirea în funcția de inspector superior și încasarea salariului mediu pentru perioada absenței forțate de la serviciu din data concedierii până la data restabilirii în funcție, încasarea prejudiciului moral în mărime de 15000 lei și a cheltuielilor pentru asistență juridică de 6000 lei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că prin ordinul Serviciului Vamal nr. 381-p din 30.03.2017 a fost eliberat din funcția deținută de inspector superior al Postului Vamal Leușeni (PVFI, rutier), Biroul Vamal Centru, începând cu 31.03.2017, în baza art. 43 alin.(2), lit. e) din Legea serviciului în organele vamale nr. 1150 din 20.07.2000 (eliberarea din serviciul vamal în cazul lichidării organului vamal sau reducerii statelor de funcții) și art. 63 alin.(1) lit. c) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158 din 04.07.2008 (autoritatea publică își reduce efectivul de personal sau lichidează funcția publică, ca urmare a intrării în vigoare a statului de personal în care nu se mai regăsește funcția ocupată de funcționarul public respectiv).

Reclamantul a indicat că nu este de acord cu ordinul menționat, îl consideră ilegal și solicită anularea acestuia din motiv că la Serviciul Vamal a avut loc o reorganizare și restructurare a birourilor vamale, însă postul vamal în care activa reclamantul nu a fost lichidat, el doar a fost inclus în componența altui birou vamal.

Reclamantul a declarat că a fost încălcată și procedura de preavizare a reclamantului, prin faptul că, prin hotărârea judecătorei Chișinău (sediul Centru) din 28.02.2017 Negru Vitalie a fost restabilit în funcția deținută anterior de inspector

superior al Postului Vamal Leușeni. Odată cu restabilirea în funcție, prin același ordin, Negru Vitalie a fost preavizat de către pârât despre posibila concediere, fără a se indica în legătură cu ce este preavizat; s-a încălcat la adoptarea acestui ordin prevederile art. 88 alin. (1) lit. b) Codul Muncii, nu a fost preavizat cu 2 luni înainte de lichidarea unității, ordinul fiind emis după reorganizarea Biroului Vamal Leușeni și includerea Postului Vamal Leușeni în componența Biroului Vamal Centru.

Negru Vitalie a considerat că la adoptarea ordinului contestat, angajatorul a încălcat prevederile art. 88 alin. (1) lit. c) Codul Muncii, prin faptul nepropunerii odată cu preavizarea a unei alte funcții. Faptul existenței locurilor vacante libere care puteau fi propuse reclamantului este probat prin faptul că înainte și după concedierea reclamantului, Serviciul Vamal a organizat concursuri pentru suplinirea mai multor locuri vacante de inspector în cadrul organelor vamale, inclusiv chiar și în ziua emiterii ordinului contestat. A mai invocat faptul că pârâtul a încălcat și prevederile art. 88, alin. (1), lit. f) din Codul muncii, prin aceea că nu i-a acordat o zi lucrătoare pe săptămână, cu menținerea salariului mediu pentru căutarea unui alt loc de muncă, nu a respectat angajatorul nici dreptul preferențial al reclamantului la menținerea la lucru în cazul reducerii numărului sau statelor de personal, prevăzut de art. 183 Codul muncii, deși are la întreținere un copil minor și este unicul întreținător al familiei.

Referitor la încasarea prejudiciului moral, reclamantul a precizat că prin adoptarea ordinului, pârâtul i-a cauzat suferințe psihice, manifestate prin epuizare emoțională în legătură cu pierderea locului de muncă, precum și lipsirea de posibilitatea de a mai activa în cadrul Serviciului Vamal.

Prin hotărârea din 16 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru s-a admis parțial acțiunea înaintată de Negru Vitalie împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova privind anularea ordinului, restabilirea în funcție și încasarea salariului pentru lipsa forțată de la serviciu; s-a anulat ordinul nr. 381-p din 30 martie 2017, emis de Serviciul Vamal cu privire la eliberarea lui Negru Vitalie din funcție; s-a restabilit Negru Vitalie în funcția de inspector superior la Postul Vamal Leușeni (PVFI, rutier); s-a încasat de la Serviciul Vamal în beneficiul lui Negru Vitalie salariul mediu pentru absența forțată de la muncă din data concedierii până la restabilirea în funcție; s-a încasat de la Serviciul Vamal în beneficiul lui Negru Vitalie prejudiciul moral cauzat în mărime de 10000 lei și cheltuielile pentru asistență juridică în mărime de 3000 lei; în rest, acțiunea privind încasarea prejudiciului moral în sumă de 5000 de lei și a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 3000 de lei a fost respinsă, ca neîntemeiată; hotărârea în partea restabilirii la lucru și încasării unui salariu mediu pentru absența forțată de la lucru urmează a fi executată imediat.

Prin decizia din 21 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Serviciul Vamal al Republicii Moldova; s-a menținut hotărârea din 16 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a concluziona astfel, instanța de apel a reținut că Serviciul Vamal nu a probat respectarea procedurii de concediere a reclamantului, fapt confirmat prin nepropunerea unei alte funcții, nerespectarea termenului de preavizare, contrar art. 43 alin. (2), lit. c), art. 63 alin. (1) lit. c) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158 din 04.07.2008, art. 88 alin. (1) lit. b) Codul Muncii.

De asemenea, a specificat că reclamantul a fost preavizat prin ordin, după efectuarea reorganizării, când statele de personal deja au fost aprobate, iar funcția ce o deținea era inclusă în organul vamal nou creat, fiind și vacantă. Mai mult, apelantul

Serviciul Vamal nu a probat respectarea prevederilor art. 183 Codul muncii, care indică asupra dreptului preferențial al reclamantului de a fi menținut în funcție.

La 06 iulie 2018 Serviciul Vamal al Republicii Moldova a declarat recurs împotriva deciziei din 21 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău solicitând admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a cererii de chemare în judecată depusă de Negru Vitalie.

În motivarea recursului s-a invocat că decizia contestată este neîntemeiată și pasibilă de a fi casată, deoarece instanța de apel la judecarea cauzei nu a luat în considerare argumentele și probele reținute de către participanții care ar sta la baza emiterii unei decizii corecte și legale, or, din analiza textului actului de dispoziție contestat se deduc doar concluzii și aprecieri formale.

În contextul prevederilor art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 21 februarie 2018 și a expediat-o în adresa participanților la proces la 15 martie 2018, conform scrisorii de însoțire (f.d. 145). Din textul recursului se atestă că recurentul a luat cunoștință de decizia contestată la 03 iulie 2018, iar alte date ce ar confirma contrariul la dosar lipsesc. Astfel, recursul declarat la data de 06 iulie 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Serviciul Vamal al Republicii Moldova, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sânt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Serviciul Vamal al Republicii Moldova, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter

devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursurile declarate nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Serviciul Vamal al Republicii Moldova, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Serviciul Vamal al Republicii Moldova împotriva deciziei din 21 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu